

ANIMAL NEGRE TRISTESA

d'Anja Hilling

Traducció de Maria Bosom

Direcció: Julio Manrique

Cicle Planeta Persona

Sala Beckett. Del 26 de gener al 06 de març de 2022

Una producció de la Sala Beckett i el Teatro Español

Dossier de premsa

Presentació

Al seu recent assaig *Pandèmia*, el popular filòsof eslovè Slavoj Žižek, afirma: "...les epidèmies víriques ens recorden que la nostra vida és, en darrera instància, contingent i absurda: encara que siguem capaços de construir esplèndids edificis espirituals, qualsevol estúpida contingència natural, com ara un virus o un asteroide, pot acabar, de cop i volta, amb tot plegat. I això per no esmentar la gran lliçó de l'ecologia: que nosaltres mateixos, els éssers humans, podem contribuir, fins i tot sense ser-ne del tot conscients, a aquest mateix final".

Llegeixo el text de Žižek i penso en el text d'Anja Hilling. Penso en el foc. Penso en el petit i privilegiat grup d'éssers humans que, "sense ser-ne del tot conscients", amb la imprudència d'una colla de nens que juguen despreocupadament a l'ombra dels arbres, ignorant qualsevol perill, obren les portes de l'infern. Penso en el poder de les flames i en la seva estranya i espantosa bellesa. En la grotesca desproporció entre l'horror de la catàstrofe i el seu estúpid origen. Una "contingència", un accident evitable, un comportament irresponsable i fatal que recordarà a aquest petit i privilegiat grup d'éssers humans –amb la mateixa cruel indiferència amb la que els Déus castigaven la desmesura dels mortals a les tragèdies gregues– com les seves vides poden ser, en darrera instància, insuportablement contingents i absurdes.

A *Pandèmia*, el seu autor fa una anàlisi d'urgència de la crisi provocada per la Covid-19 i també proposa una transformació. Un canvi profund, sistèmic i global. Un canvi en la nostra manera de viure, de relacionar-nos, de pensar-nos com a individus i com a societat. Una nova forma de comunisme per garantir, no ja un món més just, sinó, simplement, la nostra supervivència.

A l'obra *Animal negre tristesa*, l'autora sotmet els seus personatges a un dolorosíssim i traumàtic procés de transformació. Quatre homes i dues dones de mitjana edat fugen de la ciutat per retrobar-se, durant unes hores, amb la naturalesa. Una naturalesa de la que cada vegada els resulta més difícil sentir-se'n part. Una naturalesa de la qual només esperen obtenir-ne un gaudi lleu, un massatge superficial que calmi la seva neurosi. Experimentar durant uns instants la fantasia pueril de la despreocupació, de la lleugeresa, a canvi de res. Però la naturalesa, el bosc, es rebel·larà contra els seus imprudents visitants. Ferotge, terrible, implacable.

Com en un experiment, la dramaturga –Déu i Diable al mateix temps– ens convida a observar les seves criatures, tot oferint-se a fer-nos de guia. Una veu abstracta, precisa i misteriosa, prenent la forma

d'una acotació inquietantment omnipresent, ens ajuda a enfocar i desenfocar la nostra mirada, a obrir i tancar el quadre alternativament, a aturar els nostres ulls escrutadors en petits detalls o a parar les orelles a converses més o menys trivials, més o menys emotives, més o menys mesquines, més o menys recognoscibles. Fins que el bosc s'encén, la veu desapareix, i ja només sentim fragments espasmòdics de consciència, relats subjectius, una narració accelerada i febril, escopinades de cendra i de sang, animals morts, membres cremats, cossos en flames. I així, segon a segon, minut a minut, acabarem veient el quadre complet de la desgràcia. I quan la desgràcia s'ha abatut sobre nosaltres, sobre ells, ja no hi ha marxa enrere. I cal acceptar allò tan fotut però també tan irrefutablement cert com un braç amputat o com un nena de pocs mesos morta en un incendi: les coses mai tornaran a ser com abans. Res no tornarà a ser com abans.

A l'última part de l'obra, l'autora retorna els personatges a la casella de sortida, al seu paisatge habitual: la ciutat. Extenuats i tristos, com naufrags a la deriva, passejaran entre les runes de les seves vides empesos, però, a continuar. Jo diria que sorprenentment, gairebé miraculosament, empesos a continuar. O malaltissament. O potser, només, inevitablement. Han de continuar, d'una manera o d'una altra.

Ja no són els mateixos. Ja res no és el mateix. Però han de continuar. I aquí, observant aquesta lluita nova, aquests intents maldestres de resurrecció o de re-invenció, em sembla veure o escoltar –o potser només vull veure-ho o escoltar-ho, o potser, més aviat, ho imagino o ho he somiat– aquella veu invisible i també implacable de l'inici. Em sembla com si aquella veu reaparegués per trencar-se, per deixar anar un crit sord o un gemec. Em sembla sentir-la plorar, aquella veu. Em sembla sentir-la compadir-se de les seves criatures, de tots nosaltres, de tot plegat. I crec, o potser només vull creure, que això vol dir que l'autora d'aquest bonic, terrible i estrany artefacte tràgic –tal vegada una petita mostra d'allò que Zizek anomena “esplèndids edificis espirituals”–, vull creure que l'autora també creu que tenim una oportunitat, encara. Una oportunitat de transformació. Crec o vull creure que tenim, que sempre tenim la possibilitat de transformar allò que ens passa, allò que ens ha passat, en alguna cosa nova. Amb la furiosa tristesa d'un animal cobert de cendra després del foc, després de la tragèdia, com animals tristos i negres de cendra, encara podem transformar-nos. I continuar.

Julio Manrique

Sinopsi

Quatre homes, dues dones i un nadó van d'excursió a un bosc. Són gent bonica, rica i creativa. Discussions cíniques i el perenne joc de l'amor i la distància marquen les converses. Aquesta vegada, els personatges han abandonat conscientment la ciutat, per veure què els depara una nit enmig de la natura.

Tot d'una, salta inadvertida una espurna, que desferma un incendi infernal. Tots fugen i es dispersen en totes direccions. Tot d'una, l'únic que compta és salvar la pròpia vida. L'experiència de por mortal, soledat i la pròpia vulnerabilitat davant la natura desfermada llança els supervivents a una vida quotidiana que no estan en condicions d'afrontar.

Fitxa artística

Autoria: **Anja Hilling**

Traducció: **Maria Bosom***

Direcció: **Julio Manrique**

Repartiment: **Joan Amargós, Màrcia Cisteró, Mia Esteve, Norbert Martínez, Jordi Oriol, Mima Riera, David Vert i Ernest Villegas**

Escenografia: **Alejandro Andújar**

Il·luminació: **Jaume Ventura**

Vestuari: **Maria Armengol**

So: **Damien Bazin**

Vídeo: **Francesc Isern**

Disseny de moviment, coreografia i ajudantia de direcció: **Ferran Carvajal**

Fotografia promocional: **Kiku Piñol**

Estudiant en pràctiques (Institut del Teatre): **Esteve Gorina i Andreu**

Una producció de la Sala Beckett i el Teatro Español

*Aquesta traducció ha rebut el suport del Goethe Institut i de la Generalitat de Catalunya

Cicle Planeta Persona

Vivim un temps de profunda preocupació, desconcert i fascinació per una crisi climàtica i planetària sense precedents. Amb la creixent constatació dels greus efectes de l'escalfament global, es multipliquen les accions, imatges i anàlisis per comprendre i fer front a què implica viure i convida amb aquesta situació límit. De la mà de les ciències, les arts, les humanitats i moviments com *Fridays for Future*, som cada cop més conscients de l'amenaça que això suposa per les nostres condicions col·lectives d'existència.

Per aquesta raó, són temps marcats també per la por, l'alarma i l'estupor que provoca explorar un nou territori i crear punts d'inflexió. Amb aquest cicle, proposem posar en valor veus, accions, reflexions i formes de vida que poden ajudar-nos a comprendre i eixamplar els límits d'aquesta situació. Com recuperar un futur? Com desafiar uns temps de catàstrofes? Com construir nous mons en comú?

Comissariat: **Israel Rodríguez-Giralt** (Investigador de l'Internet Interdisciplinary Institute, UOC. Especialitzat en l'estudi social de desastres).

Organitzen: Sala Beckett i Universitat Oberta de Catalunya (UOC)

L'autora: Anja Hilling

Anja Hilling escriu obres de teatre i, més ocasionalment, altres coses (per a l'òpera i el cinema, sobretot). És llicenciada en Germanística i Estudis Teatral per la Freie Universität de Berlín i també s'ha format en Escripura Dramàtica a la Universität der Künste de Berlín.

L'any 2003, per la seva primera peça teatral, *Sterne*, rep el Premi del Dresdner Bank per a Noves dramaturgies, i el 2005 és escollida autora novell de la temporada a

l'enquesta de crítics de la revista teatral Theater heute. Amb la seva obra *Animal negre tristesa* (*Schwarzes Tier Traurigkeit*, 2007), Anja Hilling aconsegueix el reconeixement internacional, amb estrenes al Théâtre National de la Colline de París i al Königlich Dramatischen Theatre d'Estocolm, entre d'altres.

Entre les seves peces teatrals destaquen *Mein junges idiotisches Herz* (2005), *Sinn* (2007), *Schwarzes Tier Traurigkeit* (2007), *der Garten* (2011), *Massiver Kuss* (2016), *wie kann ich dich finden, zu mir ziehen und überreden zu bleiben* (2017), *Apeiron* (2020), *Teile (hartes Brot)* (2021) i *liberté oh no no no* (2022).

Anja Hilling viu a Berlín.

La traductora: Maria Bosom

Actriu i traductora. Es va graduar al Col·legi de Teatre en l'especialitat d'interpretació i es va llicenciar en Traducció d'anglès i alemany a la Universitat Pompeu Fabra. Com a actriu, l'any 2018 va ser escollida per formar part de la jove companyia International Forum dins del Festival Theatertreffen de Berlín. És fundadora de la companyia Unter den Linden, que té com a objectiu representar a Barcelona les obres més destacades de la nova dramaturgia berlinesa escrita per dones. El

2022, estrena al Teatre Tantarantana el monòleg *Amor. Un exercici argumentatiu (o el que li va passar a Popeye el mariner vist per l'Olívia Oli)*, de Sivan ben Yishai. En audiovisuals, la seva última feina ha estat a la sèrie *Vida perfecta*, dirigida per Leticia Dolera.

Com a traductora, s'ha centrat especialment en la traducció de dramaturgia contemporània alemanya. Ha traduït alguns dels dramaturgs actuals més importants d'Alemanya, com Sasha Marianna Salzmann, Anja Hilling, Thomas Köck o Sivan ben Yishai. També ha traduït alguns dels noms més destacats de la narrativa alemanya actual, com la mateixa Sasha Marianna Salzmann, Daniela Krien o Judith Schalansky. El 2021 rep la beca de traducció de la Generalitat i l'ajut a la traducció del Goethe Institut per la traducció de l'obra *Animal negre tristesa*, d'Anja Hilling.

A la Sala Beckett també s'hi ha pogut veure la seva traducció de *La dona ocell* de David Košťák. Ha traduït diverses òperes pel Festival de Penelada com *Das Liebesverbot*, de Wagner i peces curtes de Händel i Schubert.

El director: Julio Manrique

Format en Interpretació a l'Institut del Teatre. Ha alternat les tasques d'actor i director d'escena, així com puntualment també la de dramaturg. Entre el 2011 i el 2013 va ser director artístic del Teatre Romea i, durant els últims anys, ha realitzat diversos projectes per a la productora La Brutal, de la qual n'és cofundador, juntament amb David Selvas.

Els últims muntatges teatrals que ha dirigit han estat *Les tres germanes*, d'Anton Thékhov,

coescrit amb Cristina Genebat i Marc Artigau (Teatre Lliure, 2021); *Carrer Robadors*, una adaptació de la novel·la de Mathias Enard i obra escollida per inaugurar el Grec 2021; *Boubeotya*, espectacle inaugural de Temporada Alta 2020; *La reina de la bellesa de Leenane*, de Martin McDonagh (Biblioteca de Catalunya, 2019); *E.V.A.*, coescrit amb Cristina Genebat i Marc Artigau (Teatre Romea i Grec 2017 Festival de Barcelona) o *L'ànec salvatge*, adaptació del clàssic de Henrik Ibsen (Teatre lliure, 2017).

Com a actor ha treballat a muntatges com *Una història real*, escrita i dirigida per Pau Miró; *Èdip* i *L'orfe del clan dels Zhao*, dirigits per Oriol Broggi; *European House* i *Titus Andrònic*, dirigits per Àlex Rigola; *Far Away*, dirigit per Peter Brook; *Ànsia*, dirigit per Xavier Albertí i *L'oncle Vània*, dirigit per Oskaras Koršunovas, entre d'altres. Diversos guardons reconeixen la seva extensa trajectòria com a actor i director, entre ells diversos Premis Butaca a la millor direcció per *American Buffalo* de David Mamet (2010); *El curiós incident del gos a mitjanit* de Mark Haddon (2015) o *L'ànec salvatge* de Henrik Ibsen (2017), obra també reconeguda amb el Premi Max (2020).

Els intèrprets

Joan Amargós

Ha estudiat interpretació a l'Institut del Teatre i al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París i també ha estat membre de la Big Band de l'escola de música Antàrtida, com a intèrpret de saxo i piano. Va formar part del repartiment de *La Ratonera*, d'Agatha Christie, dirigida per Víctor Conde. Va ser un dels integrants de La Kompanyia Lliure, participant en els muntatges d'*In memoriam*, de Lluís Pasqual; *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, dir. David Selvas; *La quinta del biberó*, creada

i dirigida per Lluís Pasqual, i *Moby Dick, un viatge pel teatre*, amb dramaturgia de Marc Artigau i direcció de Juan Carlos Martel Bayod. En televisió, ha participat en *La línia invisible*, dirigida per Mariano Barroso i emesa a Movistar+ i en les sèries *Crackòvia* i *La Sagrada Família* de TV3, com també en la pel·lícula de Sílvia Munt *El cafè de la Marina*, a partir de la peça de Josep Maria de Sagarra. En cinema, ha participat en la pel·lícula *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per la Laura Jou. També ha col·laborat al documental *L'endemà*, d'Isona Passola, i a la pel·lícula *Los inocentes*, dirigida de manera col·lectiva per alumnes de l'ESCAC.

Màrcia Cisteró

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic - Institut del Teatre. S'ha format també en diverses disciplines com la dansa i en diversos cursos amb professionals com Lilo Baur i el Théâtre de la Complicité, Philippe Gaulier, la Scuola Europea per l'Arte dell'Attore, Franco di Francescantonio, Javier Daulte i Jordi Prat i Coll. En teatre, l'hem vist recentment a *Descripció d'un paisatge* (dir. Toni Casares, 2021), *Set Nenes Jueves* (dir. Jordi Prat i Coll, 2021), *La Nit de la Iguana* (dir.

Carlota Subirós, 2021), *El Jardí* (dir. Albert Arribas, 2021), *Només la fi del món* (dir. Oriol Broggi, 2020), *L'Habitació del Costat* (dir. Julio Manrique, 2019), *La Bona Persona de Sezuan* (dir. Oriol Broggi, 2019), *Sopa de Pollastre amb Ordí* (dir. Ferran Utzet, 2018), *Els Tres Aniversaris* (dir. Jordi Prat i Coll, 2017), *Actes Obscens en Espai Públic* (dir. Albert Arribas, 2017), *Boscós* (dir. Oriol Broggi, 2017), *Molt soroll per no res* (dir. Àngel Llàcer, 2016), *Dansa d'agost* (dir. Ferran Utzet, 2016), *Una giornata particolare* (dir. Oriol Broggi, 2015), *Cels* (dir. Oriol Broggi, 2014), *Moro com a país* (dir. Albert Arribas, 2014), *La rosa tatuada* (dir. Carlota Subirós, 2013), *Incendis* (dir. Oriol Broggi, 2012 i 2015), *De quan somiava* (dir. Jordi Prat i Coll, 2013), *Luces de Bohemia* (dir. Oriol Broggi, 2011).

En cinema l'hem vist a *La Hija de un ladrón* (dir. Belén Funes, 2018). En televisió l'hem vist a *Frederica Montseny, la dona que parla* (dir. Laura Mañà, 2020), *13 dies d'octubre* (dir. Carlos Marquès-Marcet, 2015) i a les sèries *El Dia de Mañana* (dir. Mariano Barroso, 2018), *Vida Privada* (dir. Sílvia Munt, 2017), *Vinagre* i *El cor de la ciutat*.

Actualment és també professora de teatre a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Mia Esteve

Actriu de teatre, cinema i televisió. Debuta als escenaris professionals el 1994 amb *MTM* de La Fura dels Baus. El 1997 comença a col·laborar amb la companyia General Elèctrica, sota la direcció de Roger Bernat, i participa en els espectacles *10.000kg*, *Interior d'una rentadora*, *Àlbum*, *Joventut europea*, *Trilogia 70* i *Bones intencions*. Ha treballat amb Calixto Bieito, Magda Puyo, Mario Gas, Carlota Subirós, Ferran Madico, Carme Portaceli, Ramon Simó, Jürgen Müller, Irene Papas, Carol López, Lurdes

Barba, Xicu Masó o Jordi Casanovas, entre altres. També ha col·laborat amb la companyia Societat Doctor Alonso, dirigida per Tomàs Aragay i Sofia Asencio. En els últims anys ha format part del repartiment d'*Aquell dia tèrbol...* (*Les verges suïcides, 20 anys més tard*) de Jeffrey Eugenides, dramaturgia d'Eleonora Herder i dir. Alícia Gorina, *El Quadern Daurat* de Doris Lessing, dir. Carlota Subirós, *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde, dir. David Selvas i *El recanvi*, de Roger Peña, dir. Mario Gas. En cinema i televisió destaquem especialment la participació en les sèries *La saga de los Clark*, *Dinamita* i *El mort viu*, i en les pel·lícules *Inconscientes* de Joaquim Oristrell, *El cuerpo* d'Oriol Paulo i *Los ojos de Julia*, de Guillem Morales.

Norbert Martínez

Director i actor. Forma part de la Cia. Les Llibertàries amb la qual ha dirigit *Llibert* de Gemma Brió (Almeria Teatre 2013, Biblioteca de Catalunya 2014 i Teatro de La Abadía de Madrid 2015; Premi Serra d'Or al millor muntatge teatral 2014; dos premis Butaca 2014: Espectacle de petit format i Text; dues nominacions als Premis Max: Espectacle revelació i Autoria reveleració) i *¿La vida es sueño? O #gwenismürfila* (La Villarroel, Festival Grec 2018. També ha dirigit *Blues* de Sergi Pompermayer (Sala Beckett

2018), *Vides privades* de Noël Coward (Teatre Borràs 2017), *L'habitació blava* de David Hare (Teatre Romea 2012) amb codirecció de David Selvas o *Matem els homes* de Manel Dueso (Teatre Ardenbrut 2004), premi votació popular a la 9ª Mostra de Teatre de Barcelona. Ha estat ajudant de direcció de Julio Manrique als espectacles *La forma de les coses* de Neil Labute, *American Buffalo* de David Mamet, *L'arquitecte* de David Greig, *Product* de Mark Ravenhill, *Coses que dèiem avui* de Neil Labute i *Una altra pel·lícula* de David Mamet. Ha sigut director d'actors als programes Polònia i Crackòvia de TV3 entre el 2011 i el 2014.

Jordi Oriol

Actor, músic, autor i director de teatre. Ha escrit i dirigit més d'una quinzena d'espectacles teatrals, com *Europa Bull* (Temporada Alta/TNC, 2019), *Esquerdas parracs enderrocs* (TNC, 2017) amb Carles Santos, *L'empestat* (Temporada Alta 2015), *Memòria Plena* (Teatre Lliure, 2014), *SAFARI Pitarra* (TNC, 2014), *t-ERROR* (TNC, 2012), *Home-Natja* (Temporada Alta 2010), *Un tal ímpetu vital* (Teatre Lliure, 2009), *Ara estem d'acord estem d'acord* (Teatre Lliure,

2008), *OB-SESSIONS* (Sala Beckett, 2008) i *La caiguda de l'Amlet* (Temporada Alta, 2007), entre altres.

També ha fet la dramaturgia d'espectacles de dansa com *KOKORO* (Temporada Alta 2015 + Mercat de les Flors 2016) i de *IuanMI* (Temporada Alta 2017 + Mercat de les Flors 2018), ambdues de Lali Ayguadé, com també de concerts com *Victus 1714* o *Cobla 2.0* (Palau de la Música) o *Ocell de Foc* (L'Auditori, 2009).

Com a actor, ha treballat sota la direcció de Ciro Zorzoli, Xavier Albertí, Carlota Subirós, Oriol Broggi, Jordi Casanovas, Pau Miró, Roger Bernat, Pau Carrió o Àlex Serrano.

És professor d'escriptura dramàtica, interpretació, dicció i oratòria en diferents centres, com ara l'Institut del Teatre de Barcelona, l'Obrador de la Sala Beckett, el TNC, el Mercat de les Flors o el CaixaForum de Barcelona.

Fou membre fundador de les associacions Heliogàbal (1999) i ÀreaTangent (2003), i ara ho és d'Indi Gest (2007), col·lectiu artístic amb qui crea els seus darrers projectes.

Ha rebut el Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre (2006-07), el Premi inJUVE 2007 per *OB-SESSIONS* i el Premi FAD-Sebastià Gasch: Aplaudiment a la creació emergent 2011 per la seva trajectòria. Va ser el

guanyador del III Torneig de dramaturgia catalana de Temporada Alta amb *Muda muda* i ha rebut el Premi BBVA de Teatre 2017 per *L'empestat*.

A la Sala Beckett, d'aquest autor s'hi han pogut veure *La caiguda d'Amlet* (2007), *Ob-sessions* (2008), *Ara estem d'acord estem d'acord* (2010) i *Home-Natja* (2011).

Mima Riera

Mima Riera es llicencia en Interpretació en l'especialitat Textual a l'Institut del Teatre l'any 2009. Des de llavors alterna la seva feina d'actriu als escenaris i en produccions audiovisuals. Destaca per haver estat membre de la Kompanyia del Teatre Lliure sota la direcció de Lluís Pascual, amb qui estrena nombrosos espectacles com *El caballero de Olmedo* de Lope de Vega (dirigit pel mateix Pascual), *Victòria d'Enric V* de Pau Carrió sobre l'original de Shakespeare o *Mammón* de

Nao Albet i Marcel Borràs, entre d'altres. A banda de la seva etapa al Lliure, la seva trajectòria està lligada a noms com Lurdes Barba (*L'Hèroe*), David Selvas (*L'onzena plaga*, *Vides privades*), Julio Manrique (*La treva i Animal negre tristesa*), Sergi Belbel (*Paraules encadenades*), Ivan Morales (*Esmorza amb mi*), Cristina Clemente (*Andrea Pixelada* i *El test*), Hermann Bonnín (*La cena del Rey Baltasar*), Pere Planella (*Afanys d'amor perduts*), Llàtzer Garcia (*Esquivel!*, *Ens hauríem d'haver quedat a casa* i *La terra oblidada*) o Thornton Wilder (*El llarg dinar de Nadal* amb la companyia La Ruta 40), entre d'altres. Pel que fa a la televisió, ha intervingut a les ficcions *Com si fos ahir*, *Cites* i *Nit i Dia*, de TV3, i és una de les cares d'*El inocente* d'Oriol Paulo, a Netflix. En cinema, ha participat en *La nit que va morir l'Elvis* dirigida per Oriol Ferrer i *Durante la tormenta*, d'Oriol Paulo.

David Vert

David Vert es va formar al Col·legi de Teatre de Barcelona. Va estudiar el recorregut complet compaginant el Mètode Lecoq i Mètode Stanislavski. Va ampliar els seus estudis al laboratori d'interpretació de Txiki Berraondo i Manuel Lillo; i, a Buenos Aires (Argentina) amb Javier Daulte, Gabriela Izcovich i Ricardo Bartís.

En teatre ha treballat amb directors com Javier Daulte, Carlota Subirós, Carme Portacelli, Joan Ollé, Oriol Broggi, Ferran Utzet, Jordi Casanovas o

Mario Gas, en obres com *Els estivejants*, *Calígula*, *Hamlet*, *El rei Lear*, *Estricta vigilància*, *La hija del aire* o *Traduccions (Translations)*. Entre els anys 2009 i 2013 forma part de la Companyia T6 (Teatre Nacional de Catalunya) amb la qual va estrenar 12 obres d'autors contemporanis. En televisió ha treballat en un personatge fixe a la sèrie *Si no t'hagués conegut*; ha participat en capitulars de sèries com *Ventdelplà*, *Mar de fons*, *La Sagrada Família*, *Gavilanes*, *Nit i Dia*, *La fossa*, *El inocente* o *Hache*; en telefilms com *IrisTv*, *Pepe Carvalho*, *Olor de Colònia*, *Vilafranca* i *13 dies d'Octubre*. En cinema ha participat en pel·lícules com *REC*, *Diari d'una ninfòmana*, *Tres dies amb la família* o *La mosquitera*.

Ernest Villegas

Nascut a Manlleu el 1976, va estudiar Art Dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona. En teatre, ha treballat en produccions com *La reina de la bellesa de Leenane*, de Martin McDonagh i direcció Julio Manrique; *Un obús al cor i Cels*, de Wajdi Mouawad i direcció d'Oriol Broggi; *Hedda Gabler*, d'Ibsen i direcció de David Selvas; *Misteri de dolor*, d'Adrià Gual i direcció de Manel Dueso; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute i direcció de Julio Manrique; *L'inspector*, versió lliure de Jordi Galceran de l'obra de

Nikolai Gògol i direcció de Sergi Belbel; *El casament d'en Terregada*, de Juli Vallmitjana i direcció de Joan Castells; *Jugar amb un tigre*, de Doris Lessing i direcció de Carlota Subirós, i *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda i direcció de Toni Casanes. Ha format part del repartiment de gira de *Ricard 3r* de W. Shakespeare, *Santa Joana dels escorxadors* de Bertolt Brecht i *European House*, dirigides per Àlex Rigola. En televisió ha protagonitzat darrerament *L'enigma Verdaguer*, de Lluís Maria Güell. També ha actuat, entre d'altres, a *Nit i dia*, *Infidels*, *Mar de fons* i *Terra baixa*. En cinema l'hem pogut veure a *Una pistola en cada mano*, de Cesc Gay, *La nit que va morir l'Elvis*, d'Oriol Ferré, i *Nines russes*, de Pau Freixas.

Informació pràctica

Animal negre tristesa

d'Anja Hilling
Traducció de Maria Bosom
Direcció: Julio Manrique

Amb: Joan Amargós, Màrcia Cisteró, Mia Esteve, Norbert Martínez,
Jordi Oriol, Mima Riera, David Vert i Ernest Villegas

Del 26/01 al 06/03/2022

De dimecres a dissabte a les 20h
Diumenge a les 18:30h

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett i el Teatro Español

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

TEATRO ESPAÑOL
Desde 1583

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Anna Narbona · premsa@salabeckett.cat
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Tel.: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat